Невмирущі аферисти із гнізда Януковича: “історії успіху” двірників з отримання квартир у Києві

Читать на русском | Read in English

Невмирущі аферисти із гнізда Януковича: “історії успіху” двірників з отримання квартир у Києві

У Національного авіаційного університету вкрадено 10 службових квартир? Інформацію про це першою у липні повідомила Державна аудиторська служба. Аудитори загалом повідомили про незаконну приватизацію 32 університетських квартир, але десять з них відчужені у найбільш нахабний спосіб.

Видання «Главком» детально описує схему, деталі якої вразять читача своєю наївною простотою…

До злочинної схеми, переконані ревізори, причетне попереднє керівництво вишу. Період виявлених махінацій припадає на 2021-2023 роки, коли університетом керував колишній член Партії регіонів Максим Луцький, соратник ексміністра освіти часів Януковича Дмитра Табачника.

Восени 2023 року ректор Луцький несподівано заявив, що іде служити у ЗСУ. Його опоненти пов’язують цей крок саме зі спробою уникнути відповідальності за участь у викритих схемах, адже українське законодавство дозволяє суду призупинити будь-які провадження та справи проти особи, яка служить у Збройних силах України, зокрема й кримінальні.

Журналісти видання розбирались, як відбувалося виведення квартир із власності НАУ, хто ж став щасливим власником житла та чи причетний до шахрайських схем одіозний Луцький. Питання про це поставили самому ексректору у лоб.

З мітлою – у квартирну чергу

Згідно з даними бухгалтерського обліку університету, станом на 31 березня 2024 року на субрахунку «Будівлі, споруди та передавальні пристрої» обліковуються 53 квартири із залишковою вартістю 25,7 млн грн, які отримані в результаті виконання умов за інвестиційними договорами, укладеними університетом із забудовниками:

- 32 квартири (вул. Михайла Донця, 2-А) збудовані ТОВ «Альфа – Капітал – Буд»;
- 17 квартир (вул. Михайла Донця, 2-Б), збудовані ТОВ «Дитячий світ – Солом’янський», «Житлоінвестбуд – УКБ»;
- 4 квартири у місті Вишневе (вул. Вітянська), зведені ТОВ «Інвесттехнологія».

Це все – «на папері». А насправді кілька десятків квартир з цього списку вже не є власністю вишу – їх було незаконно приватизовано, і частину відразу ж перепродано, стверджують аудитори.

Як отримати квартиру? Лайвхак НАУ

У 2020 році за керівництва вишем Володимира Ісаєнка (ректор НАУ з жовтня 2016 року до 22 жовтня 2020 року), на підставі колективного договору НАУ на 2020-2022 роки було вирішено надати адміністрації та профспілкам право спільно розпоряджатися житловим фондом університету. У листопаді 2020 року задля справедливого розподілу службового житла наказом вже нового керівника Рімвідаса Хращевського (в.о. ректора НАУ у 2020-2021 роках) було створено житлову комісію.

У цьому ж наказі було визначено, що службові житлові приміщення надаються працівникам НАУ (за списком) на час їхнього перебування у трудових відносинах з університетом. Тобто поки працюєш в Авіаційному – користуєшся квартирою, звільнився – мусиш виселитися.

Здавалося б, цілком логічні рішення, які допоможуть працівникам вирішити житлові проблеми. Та саме з цього моменту і розпочинається історія про шалений квартирний атракціон.

Впродовж 2021-2023 років 32 квартири з оціночною вартістю 26,4 млн грн були виведені з власності НАУ.

Для цього використовувалися геть зухвалі способи. На роботу на вакансії двірників і прибиральників керівники вишу приймали знайомих, новоспечені співробітники швидко отримували у користування службове житло, потім його приватизували, і благополучно звільнялися. Аудитори нарахували принаймні 10 таких випадків.

Є й випадки, коли житло отримали справді працівники, але й тут у ревізорів питання. Бо щасливчики не стояли у «квартирній черзі», тобто не були вказані у спеціальному списку співробітників НАУ, які потребують службового житла і мали на нього право.

Ще одне порушення – отримання квартир більшої площі, ніж передбачено нормами Житлового кодексу на одну людину.

На роботу у НАУ приймали знайомих на вакансії двірників, вони швидко отримували службове житло, а потім його приватизували

Кілька прикладів таких оборудок, дозволяють зрозуміти, як діяли організатори схеми.

Неймовірна удача пенсіонерки Андрусевич

3 листопада 2021 року Лідію Пасічниченко, 1952 року народження, мешканку села Плесецьке, що на Київщині, було прийнято на роботу в Авіаційний університет на посаду двірника. Наступного ж дня 69-річна жінка звернулася до житлової комісії НАУ із заявою поставити її у чергу працівників, які потребують службового житла. І вже дуже скоро двірничці було надано квартиру площею 42,8 кв. м (при нормі на одну особу 34,65 кв. м) і житловою площею 17,9 кв. м, (при нормі на одну особу 13,65 кв. м).

«Характер та особливості трудових відносин Пасічниченко Л.І. вимагають проживання останньої поблизу місця роботи», – йдеться у довідці-висновку керівництва і профспілки НАУ.

Далі рішення університету про користування службовим житлом за процедурою має погодити районна державна адміністрація, на території якої розташоване житло. У нашому випадку це Солом’янська райадміністрація Києва. Саме та, яку у 2013-2014 роках очолював Максим Луцький.

Отож, 6 грудня 2021 року, тобто за місяць після того, як Пасічниченко тільки-но влаштувалася на роботу, райдержадміністрація вже дозволила їй використовувати службове житло. А пів року потому, 5 липня 2022 року, за клопотанням ректора, Солом’янська райадміністрація вивела квартиру зі складу службових. 14 листопада того ж 2022-го Пасічниченко її приватизувала. А вже за рік, 13 жовтня 2023 року Пасічниченко звільнилася з роботи «за угодою сторін».

Апартаменти для прибиральниці з Кривого Рогу

Наступна історія зі службовою квартирою, яку швидко надають і ще швидше приватизують нові двірники НАУ, дуже схожа на попередню. Ірина Андрусевич, пенсіонерка 1951 року народження, з Кривого Рогу, влаштовується на роботу 5 квітня 2021 року. Жінка отримує посаду прибиральниці.

За місяць її було переведено на посаду двірника. Майже одразу після працевлаштування нова співробітниця отримує ключову довідку-висновок про важливість для університету трудових відносин із нею, а за 12 днів прізвище Андрусевич з’являється в університетській квартирній черзі під номером 43.

На вулиці Михайла Донця, 2А 32 квартири по документах належать НАУ. фото: domik.ua

І ось – удача! Вже через два місяці житлова комісія НАУ вирішує виділити новоспеченій двірничці двокімнатну квартиру площею 67,2 кв. м за адресою вул. Михайла Донця, 2Б. Як і попередній «героїні», пані Андрусевич дісталася значно більша квартира, ніж передбачають норми Житлового кодексу. Але все це без проблем погодила Солом’янська райдержадміністрація.

Уже через рік на підставі рішення житлової комісії НАУ від 28 червня 2022 року і клопотання ректора від 29 червня 2022-го Солом’янська РДА вивела і цю квартиру зі складу службових. Ще за три тижні житлова комісія університету дала згоду на приватизацію пенсіонеркою Андрусевич двокімнатної квартири.

Жінка не зволікала і 10 жовтня 2023 року житло оформила у свою власність.

Апофеоз цієї вражаючої історії: через тиждень після приватизації, 16 жовтня, Андрусевич звільнилася з роботи за власним бажанням.

Будинок на Михайла Донця, 2Б у Києві. Перевірки показали: частина квартир, збудованих для НАУ, як у ньому, так і у сусідньому будинку 2А, ніколи не були включені до числа службових приміщень Університету, натомість успішно приватизовані. фото: my-realty.kiev.ua

Вагітна (з) квартирою

Наступний випадок «виграшу» квартири трапився зі значно молодшою працівницею. Киянка Марина Ботезат, 1993 року народження, влаштувалася на роботу в НАУ 8 вересня 2023 року. І теж на посаду двірника. За чотири дні її було внесено в реєстр обліку працівників НАУ, які потребують службового житла.

Менш ніж за місяць після того, як Ботезат стала до роботи, житлова комісія вишу вирішила надати їй службове житло – двокімнатну квартиру у будинку №2 по вул. Вітянська у місті Вишневе під Києвом.

Далі – знайома схема. Міська рада Вишневого за клопотанням університету 12 жовтня включила квартиру до переліку службових. А за тиждень така потрібна університету працівниця отримала відпустку… з догляду за дитиною. Слід зазначити, що сім’я Ботезат складається з чотирьох людей. Та навіть попри це, площа квартири, яка їй була надана (понад 100 кв. м), перевищує норми.

У місті Вишневе у будинку №2 на вул. Вітянській є квартири, які належали НАУ. Тепер немає. фото: lun.ua

Також 8 вересня 2023 року і також на посаду двірника НАУ прийняв і Карину Рашевську, 1991 року народження. Як і Ботезат, у стислі строки нова працівниця отримала службову квартиру у Вишневому площею 68,1 кв. м.

Влаштовуючись на роботу, Рашевська також була вагітною, і на початку 2024 року пішла в декретну відпустку на три роки, залишивши за собою службову квартиру. У цьому конкретному випадку ще невідомо, чи було приватизовано житло, але аудитори вважають, що керівництвом університету і владою Вишневого були створені усі умови для цього.

Аби не втомлювати читача схожими історіями, зазначимо, за допомогою подібної схеми в НАУ прийшли на роботу двірниками, блискавично швидко отримали квартири, швидко їх приватизували і потім звільнилися ще двоє жінок: Наталія Полюк і Любов Хижняк.

Але наступний випадок особливий тим, що людину прийняли до НАУ спочатку на вищу посаду, але потім перекваліфікували… на двірника.

Мова про Віталія Покусу, 1977 року народження. 14 грудня 2020 року Покуса став до роботи на посаді фахівця деканату факультету аеронавігації, електроніки та телекомунікацій. Наступного ж дня після того, як влаштувався на роботу, чоловік опинився в реєстрі обліку осіб, які претендують на службове житло. Через рік, 12 жовтня 2021 року «фахівця з аеронавігації і телекомунікацій» Покусу було переведено на посаду… двірника. І далі по торованій доріжці – виведення і приватизації житла.

Солом’янська РДА задовольнила клопотання житлової комісії НАУ і погодилася виділити службове житло, а потім за клопотанням університету райдержадміністрація розпорядилася вивести квартиру зі складу службових. 16 жовтня 2023 року Покуса звільнився з НАУ за власним бажанням. Звичайно, квартиру університету вже ніхто не повернув.

Зауважимо також, що двірники, які ставали учасниками схем з виведення університетського житла, під час цих махінацій, які часом розтягувалися на кілька років, отримували на своїх посадах високу зарплату. Наприклад, рівень місячної зарплати пенсіонерки Андрусевич на посаді двірнички з 2021 до 2023 року зріс з початкових 21 тис. грн до майже 36 тис. грн, а середня зарплата двірника Покуси становила понад 30 тис. грн на місяць.

Окрім двірників, яких прийняли на роботу і які в сумнівний з точки зору закону спосіб приватизували квартири, аудитори зафіксували порушення у житловому забезпеченні і викладачів та керівництва НАУ. Перевірки встановили, що окремі співробітники вишу, які не стояли на квартирній черзі, все одно отримали службові квартири. Зокрема, ці:

- Олег Батрак, директор Центру навчально-наукового інституту неперервної освіти НАУ;
- Олександр Бондарев, який у 2021 році обіймав посаду начальника Центру медіакомунікації НАУ (квартиру приватизував);
- Марунич А.М., у 2021 році провідний фахівець навчального Центру проблем космічного та повітряного права (приватизувала квартиру, за даними реєстрів, 23 березня 2023 року);
- Олеся Ящук, старша викладачка кафедри іноземних мов (квартиру приватизувала);
- Володимир Ткаченко, доцент кафедри військової підготовки;
- Артем Легенький, провідний юрисконсульт юридичного відділу;
- Рімвідас Хращевський, перший проректор НАУ (приватизував квартиру. Однак у його щорічній декларації від четвертого серпня 2024 року жодного об’єкта нерухомої власності не зазначено).

Підпис Луцького

Слід зазначити, що процедура формування контрольного списку працівників НАУ, які перебувають на квартирному обліку, не була прозорою. 2 квітня 2021 року на сайті університету було розміщено повідомлення про те, що Житлова комісія ухвалила рішення створити цей контрольний орган, однак текст цього рішення у порушення Колективного договору оприлюднено не було.

Згідно зі статутом НАУ, майно, закріплене за університетом, «не підлягає вилученню, відчуженню, приватизації… без згоди Міністерства освіти і науки України та Конференції трудового колективу університету…». Ані міністерство, ані загалом Кабмін та Фонд держмайна не давали дозволу на відчуження і приватизацію університетського житла.

Ревізія показала: десятки квартир відчужені у НАУ і станом на 2024 рік вже перебували у власності фізичних осіб. Під клопотаннями університету до районної влади із проханням дозволити приватизацію квартир стоїть підпис ректора у 2021-2023 роках Максима Луцького.

Хто ж оселився в університетських квартирах

Відстежити справжніх власників усіх зухвало виведених у приватну власність університетських квартир, станом на 2024 рік складно. Проте «Главком» вже має дані про кількох із них.

Так, Андрій Ботезат, чоловік відомої читачу успішної двірнички і власниці квартири, отриманої від НАУ, у 2010-2022 роках працював у столичній прокуратурі, а з травня по листопад 2023 року був на посаді провідного фахівця відділу НАУ з питань запобігання та виявлення корупції.

Згідно із декларацією за 2023 рік, Андрій Ботезат зазначив, що користується кімнатою площею 47,3 кв. м у гуртожитку НАУ. У цій же декларації від імені його дружини Марини задекларована квартира 116,7 кв. м як службове житло, яке надав університет і яким користується Марина з двома синами.

Двірничка Ірина Андрусевич є дружиною начальника відокремленого структурного підрозділу «Криворізький фаховий коледж Національного авіаційного університету». У власності Андрусевич, окрім приватизованої квартири Авіаційного університету, є квартира у Кривому Розі площею 64,9 кв. м.

Що кажуть правоохоронці і аудитори

Ревізори, які розкрили схему, вважають, що така зухвала практика за участю керівництва вишу, коли державна нерухомість протиправно переходить у приватні руки, вимагає додаткового розслідування. Про це ідеться у повідомленні, розміщеному на сайті Держаудитслужби. «Усі матеріали передані правоохоронцям», – наголосила голова Держаудитслужби Алла Басалаєва.

«Главком» звернувся до правоохоронців із питанням: чи порушені справи за результатами аудиторської перевірки НАУ і в якому статусі у них фігурує колишній ректор авіаційного університету Максим Луцький?

Офіс Генпрокурора повідомив про наявність у Єдиному реєстрі досудових розслідувань кримінального провадження від 12 липня 2024 року, «яке може мати відношення до запитуваних відомостей». Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні здійснює Солом’янське управління поліції, а нагляд у формі процесуального керівництва – Солом’янська окружна прокуратура міста Києва.

Головне слідче управління Нацполіції повідомило «Главкому», що у них «на опрацюванні перебував лист Державної аудиторської служби України з указаного питання», триває слідство.

«Главком» звернувся за коментарем до самого Максима Луцького. Ексректор запевнив, що проти нього не порушено зараз і не було порушено раніше жодної кримінальної справи. За словами Луцького, ані поліції, ані прокуратурі жодні свідчення він не давав, так само і Держаудитслужба не просила в нього роз’яснень під час перевірки університету.

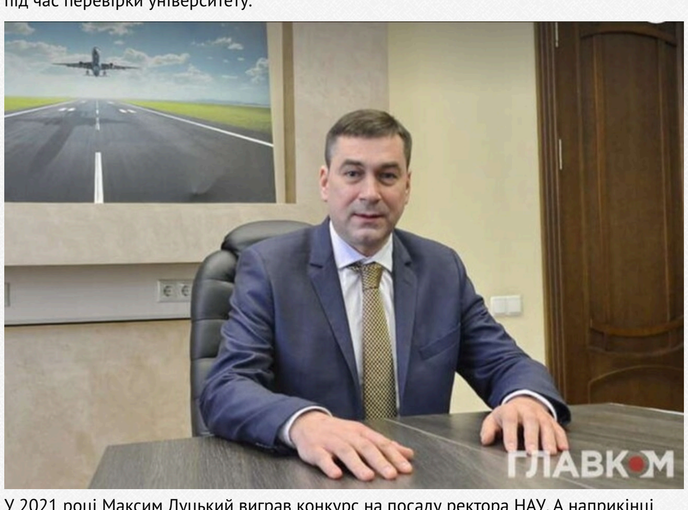

У 2021 році Максим Луцький виграв конкурс на посаду ректора НАУ. А наприкінці 2023-го пішов з Університету і записався до лав Збройних сил. фото: glavcom.ua

Пояснюючи, чому саме його підпис стоїть під клопотаннями до райдержадміністрації про приватизацію житла для конкретних осіб, Максим Луцький каже, що це не його особисте рішення.

«Я не звертаюся одноосібно, я підписую лист на адресу райдержадміністрації за рішенням житлової комісії університету, а не за моїм власним рішенням. І адміністрація вже ухвалює своє рішення. Хто хотів – той приватизував, а хтось не приватизував. Тобто це вже справа співробітника і його відносин з райдержадміністрацією», – пояснив колишній ректор НАУ.

Також Луцький не зміг дати конкретної відповіді, в якому підрозділі ЗСУ та на якій посаді він тепер чи то служить, чи то уникає переслідування правоохоронців. За його словами, про розголошення цієї інформації потрібно питати у керівництва.

Максим Луцький, 48 років

- Народний депутат п’ятого і шостого скликань від «Партії регіонів».
- З листопада 2007 по січень 2008 – заступник міністра освіти і науки Дмитра Табачника.
- 2021-2023 роки – ректор Національного авіаційного університету, з 2008 до 2017 року був проректором і першим проректором НАУ.
- У 2013-2014 роках був головою Солом’янської районної державної адміністрації у Києві.
- Дмитро Табачник, колишній міністр освіти часів Віктора Януковича, є кумом Максима Луцького.
- У 2015 році тодішній міністр освіти і науки Сергій Квіт неодноразово обвинувачував Максима Луцького у махінаціях у НАУ. Він навіть звільнив усіх працівників відділу внутрішнього аудиту міністерства, які «не помічали» махінацій щодо землі, квартир, розподілу посад у НАУ.

Професор Євген Гаєв – один із небагатьох викладачів НАУ, який публічно критикував Максима Луцького, коли той був ректором, зазначає, що мобілізація колишнього ректора геть невипадкова.

«Є інформація, що Луцький десь служить, що він майор. Але я собі не можу уявити Луцького, який працює для суспільства. Люди, які боролися зі мною проти Луцького, упевнені, що аби призупинити справи (ймовірні кримінальні провадження – «Главком») проти нього, він і пішов у ЗСУ. Він відчув, що під ним захиталося і зробив добру міну при поганій грі», – вважає викладач НАУ, якого Луцький врешті звільнив.

Гаєв півтора року через суд добивався свого поновлення на викладацькій посаді і таки добився, але продовжувати роботу в університеті не захотів через вік – йому 76 років.

Автор: Михайло Глуховський

Джерело: «Главком»

Теги: Гаєв Євген, ГАСУ, ДАСУ, Басалаева Алла, Держаудитслужба, Госаудитслужба, Хращевський Рімвідас, Легенький Артем, Ткаченко Володимир, Ящук Олеся, Бондарев Александр, Батрак Олег, Покуса Віталій, Нерухомість, Недвижимость, Хижняк Любов, Полюк Наталія, Ботезат Марина, Андручевич Ирина, Исаенко Владимир, Национальный авиационный университет (НАУ), Табачник Дмитрий, Луцкий Максим, Партія регіонів, Партия регионов, Янукович Виктор, Янукович Віктор, Аферисты, Аферисти

Олексій Дем’яненко
РЕДАКТОР СТРІЧКИ НОВИН

17 серпня 2024 г., 22:32 | Переглядів: 3229 | Коментарі: 1

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР – національний антикорупційний портал
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам